

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 92/2002

af 17. januar 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1497/2001 ⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af urinstof, der henhører under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og har oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.
- (2) I den samme forordning blev det besluttet at afslutte proceduren vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Egypten og Polen.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (3) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af urinstof fra Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine, fremsatte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt.
- (4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse.
- (5) Der blev aflagt yderligere kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producenter

— Fertiberia, Madrid

— Hydro Agri France, Paris

Brugere i Fællesskabet

— Libera Associazione Agricoltori Cremonesi, Cremona.

- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.
- (7) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de foreløbige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (8) Eftersom der ikke er fremsat bemærkninger hertil, bekræftes definitionen af den pågældende vare og samme vare i betragtning 9 til 12 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING**1. Lande med markedsøkonomi****Normal værdi**

Anvendelse af artikel 18 i grundforordningen

- (9) Den eksporterende producent i Libyen påstod, at betragtning 63 i forordningen om midlertidig told ikke giver en korrekt beskrivelse af selskabets samarbejdsvilje. Det hævdedes, at Kommissionen vidste og stiltiende accepterede, at selskabet af fortrolighedshensyn ikke kunne indgive samlede regnskaber for hele koncernen. Desuden hævdede selskabet, at det ifølge libyske bogføringsregler ikke er nødvendigt at føre offentlige reviderede regnskaber, og at Kommissionen derfor ifølge artikel 2, stk. 5, i grundforordningen ikke skulle have afvist selskabets regnskaber med denne begrundelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 4.

- (10) Med hensyn til graden af samarbejdsvilje har Kommissionen aldrig givet udtryk for, at den accepterede, at selskabet ikke indgav væsentlige regnskabsbilag. Tværtimod har Kommissionen gentagne gange underrettet den eksporterende producent om, at den på grund af den utilstrækkelige samarbejdsvilje eventuelt ville gøre brug af artikel 18 i grundforordningen, herunder anvende de foreliggende faktiske oplysninger. Selskabet holdt imidlertid fast ved sit standpunkt og indgav ikke de væsentlige oplysninger, der var nødvendige for afstemningen af bl.a. hjemmemarkedssalget og produktionsomkostningerne for den pågældende vare. Under disse omstændigheder havde Kommissionen ikke andet valg end at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger, dvs. oplysningerne i klagen, til at fastsætte den normale værdi for det pågældende selskab, jf. artikel 18 i grundforordningen. På denne baggrund var det ikke korrekt af selskabet at antage, at den normale værdi blev fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, fordi der ikke fandtes nogen offentlige reviderede regnskaber.
- (11) Dette bekræftes også af, at de indberettede oplysninger blev benyttet, når de kunne efterprøves og afstemmes med selskabets interne regnskaber, navnlig i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen for den libyske eksporterende producent (se betragtning 67 til 72 i forordningen om midlertidig told).
- (12) Den samme eksporterende producent hævdede, at selskabets normale værdi burde være blevet fastsat på grundlag af de faktiske salgspriser på hjemmemarkedet eller være blevet beregnet ud fra selskabets egne regnskabsoplysninger i stedet for på grundlag af de oplysninger, som EF-erhvervsgrenen anførte i klagen. Selskabet fremførte, at det i den forbindelse havde indgivet alle de nødvendige beviser og oplysninger vedrørende produktion og salg af urinstof på hjemmemarkedet i Libyen.
- (13) Selskabet undlod konsekvent at anføre væsentlige oplysninger i besvarelsen af spørgeskemaet og kunne ikke forklare uoverensstemmelser og modsigelser, der konstateredes ved kontrolbesøget, på trods af, at Kommissionen udtrykkeligt havde påpeget dem i mangelskrivelser og på stedet. Det var derfor ikke muligt at konstatere, om de indberettede tal vedrørende hjemmemarkedssalg og produktionsomkostninger var korrekte og fuldstændige. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 64 og 65 i forordningen om midlertidig told med hensyn til indgivelse af beviser og oplysninger vedrørende produktion og salg af urinstof på hjemmemarkedet i Libyen.
- (14) Som nævnt i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told måtte den normale værdi for den eksporterende producent i Libyen fastsættes på grundlag af oplysningerne i klagen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen, da der ikke forelå andre pålidelige oplysninger.
- (15) Den samme eksporterende producent hævdede, at den fortjenstmargen, der var anvendt i klagen til at beregne den normale værdi, under alle omstændigheder var for høj. Til støtte herfor fremførte selskabet, at fortjenstmargenerne traditionelt set er lave i urinstofbranchen.
- (16) På grundlag af undersøgelsesresultaterne vedrørende andre samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne procedure, anså Kommissionen det for hensigtsmæssigt at tage den fortjenstmargen, der var anvendt til at beregne den normale værdi for den eksporterende producent i Libyen, op til fornyet overvejelse.
- (17) Som nævnt i betragtning 22 i forordningen om midlertidig told blev den normale værdi for de eksporterende producenter, hvis fortjenstmargen ikke kunne fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, første afsnit eller litra a) og b), beregnet på grundlag af den gennemsnitlige fortjenstmargen, der konstateredes for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse ved salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet, jf. artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen. Da der ikke var nogen gyldig grund til at anvende en anden fortjenstmargen for den libyske eksporterende producent, blev det i mangel af mere relevante oplysninger besluttet at anvende den samme fortjenstmargen for den libyske producent med henblik på at fastsætte den normale værdi i den endelige fase.
- Normal værdi baseret på hjemmemarkedssalget**
- (18) To eksporterende producenter i Rumænien hævdede, at den normale værdi burde fastsættes på månedsbasis på grund af inflationen i Rumænien i undersøgelsesperioden. Denne metode blev anvendt i den foreløbige fase for alle eksporterende producenter i Rumænien.
- (19) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold blev denne fremgangsmåde imidlertid taget op til fornyet overvejelse. Det fremgik af undersøgelsen, at inflationens følgevirkninger ikke var tilstrækkelige til at berettigg, at der beregnedes månedlige normale værdier. Det er Kommissionens faste praksis at fastsætte gennemsnitlige normale værdier for undersøgelsesperioden, undtagen når der f.eks. er tale om hyperinflation. Dette var imidlertid ikke tilfældet for Rumænien.
- (20) Det ansås derfor for passende i den endelige fase at fastsætte den normale værdi for hver eksporterende producent i Rumænien på grundlag af den gennemsnitspris, der var betalt på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.

Beregnet normal værdi

- (21) EF-erhvervsgrenen hævdede, at det minimumsafkast af investeret kapital, der normalt ville være nødvendigt for at opretholde en levedygtig urinstofbranche på mellem-lang og lang sigt, burde have været benyttet til at fastlægge den fortjenstmargen, der anvendtes til at beregne den normale værdi for de eksporterende producenter i Bulgarien, Estland og Litauen. Den fremførte, at fortjenstmargenerne i de ovennævnte lande i almindelighed ikke ville være pålidelige, da de pågældende selskabers regnskabspolitik stadig var under indflydelse fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.
- (22) Ifølge de beviser og oplysninger, der kom frem i løbet af undersøgelsen, var der ikke noget, der tydede på, at de pågældende selskabers regnskaber ikke var pålidelige og derfor ikke kunne anvendes til at fastlægge fortjenstmargenen. Derfor havde Kommissionen intet andet valg end at fastsætte den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen. Fortjenstmargenerne blev således fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra b) og c), i grundforordningen, dvs. for Litauens vedkommende på grundlag af den fortjeneste, som den pågældende eksporterende producent opnåede ved produktion og salg af varer inden for samme generelle kategori på hjemmemarkedet, og for Bulgariens og Estlands vedkommende på ethvert andet rimeligt grundlag, dvs. på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen, der konstateredes for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne procedure.
- (23) Kommissionen foretog imidlertid en fornyet undersøgelse af den fortjenstmargen, der fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen, dvs. på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der havde rentabelt hjemmemarkedssalg. Efter afslutningen af proceduren vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Egypten blev de eksporterende producenter fra Egypten udelukket fra beregningen af den gennemsnitlige fortjenstmargen.
- (24) På baggrund af den estiske eksporterende producents bemærkninger blev den fortjenstmargen, der anvendtes til at beregne selskabets normale værdi, taget op til fornyet vurdering. En gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater viste, at den anvendte fortjenstmargen, der var baseret på selskabets salg af andre varer, måtte revideres, da disse varer ikke kunne anses for at tilhøre den samme generelle kategori som den pågældende vare (dvs. gødningsstoffer). Da ingen andre estiske eksportører/producenter af den pågældende vare og/eller af andre varer i den samme generelle kategori, der solgtes af det pågældende estiske selskab, havde tilstrækkeligt salg i normal handel, måtte Kommissionen gøre brug af enhver anden rimelig metode i den endelige fase, jf. artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen.

Fortjenstmargenen blev således baseret på den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter (som det bl.a. var tilfældet for den bulgarske eksporterende producent, jf. betragtning 22).

- (25) Den litauiske eksporterende producent hævdede, at SA & G-omkostninger og fortjeneste for ammoniumnitrat ikke burde have været anvendt til at beregne den normale værdi. Selskabet påstod, at urinstof og ammoniumnitrat er forskellige gødningsstoffer, der sælges på forskellige markeder og under forskellige konkurrenceforhold, samt at der er forskelle med hensyn til fremstillingsteknologi, markedsefterspørgsel, salgspriser og omkostninger.
- (26) Da der kun er en enkelt urinstofproducent i Litauen, og salget på hjemmemarkedet ikke er repræsentativt, kan der gøres brug af artikel 2, stk. 6, litra b), i grundforordningen til at fastlægge SA & G-omkostninger og fortjeneste. Desuden er både urinstof og ammoniumnitrat nitrogenholdige gødningsstoffer, og selv om der er visse forskelle i fremstillingsteknologien, tilhører de samme generelle varekategori som krævet i grundforordningen. Endvidere bør det nævnes, at markeds- og konkurrenceforholdene ikke er forskellige (en enkelt producent og importkonkurrence). I lyset af ovenstående blev det besluttet at holde fast ved den foreløbige afgørelse.

Eksportpris

- (27) Da ingen af de interesserede parter fremsatte nogen bemærkninger, og der ikke fremkom andre oplysninger, som var i strid med de foreløbige undersøgelsesresultater, bekræftes de eksportpriser, der fastsattes foreløbigt for de pågældende eksporterende producenter.

Sammenligning**Håndterings- og lasteomkostninger**

- (28) Som følge af den libyske eksporterende producents bemærkninger til beregningen af håndterings- og lasteomkostninger ved eksport af den pågældende vare til Fællesskabet gennemgik Kommissionen sine beregninger og fandt en regnefejl, som derefter blev rettet.

2. Lande uden markedsøkonomi

- (29) Den eksporterende producent fra Belarus gjorde indsigelse mod, at Kommissionen angiveligt har behandlet selskabet som en ikke-samarbejdsvillig part i proceduren. Selskabet hævdede at have indgivet alle de anmodede oplysninger til Kommissionen og mente, at Kommissionen havde behandlet det som ikke-samarbejdsvilligt for at berøve selskabet dets rettigheder som en samarbejdsvillig part og navnlig muligheden for at afgive tilsagn.

- (30) I denne undersøgelse anvendtes bestemmelsen i grundforordningens artikel 18 vedrørende ikke-samarbejdsvillige parter og dermed til dels de »foreliggende faktiske oplysninger«, dvs. eksporttal fra Eurostat, fordi selskabet ikke indgav de oplysninger, der var nødvendige for at fastsætte en verificerbar eksportpris.
- (31) Det skal imidlertid bemærkes, at i modsætning til, hvad selskabet hævdede, betød den delvise anvendelse af artikel 18 ikke, at det mistede sine rettigheder som interesseret part, navnlig retten til at modtage oplysninger, blive hørt, indgive skriftlige bemærkninger, få adgang til fortrolige optegnelser samt afgive tilsagn.

Markedsøkonomisk status

- (32) Som nævnt i betragtning 118 til 130 i forordningen om midlertidig told påstod tre selskaber i Ukraine, at de markedsøkonomiske principper var fremherskende med hensyn til fremstilling og salg af den pågældende samme vare (»markedsøkonomisk status«), jf. artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen. Det skal erindres, at to af de ukrainske selskaber blev indrømmet markedsøkonomisk status. En ukrainsk eksporterende producent, der blev nægtet markedsøkonomisk status, gjorde indsigelse mod Kommissionens konklusion om den mulige statslige indgriben.
- (33) EF-erhvervsgrenen gentog sin påstand om, at der er en betydelig statslig indgriben i de ukrainske selskaber, der fremstiller og sælger nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof, og at der derfor generelt set ikke burde være blevet indrømmet nogen markedsøkonomisk status. Den hævdede, at det ukrainske marked for gødningsstoffer var præget af forarbejdningsaftaler, byttehandelsaftaler og statslig indgriben i energi-, elektricitets- og transportomkostninger, samt at alle disse faktorer var uforenelige med markedsøkonomiske forhold.
- (34) Disse argumenter fra de eksporterende producenter og EF-erhvervsgrenen er allerede gennemgået i betragtning 118 til 130 i forordningen om midlertidig told. Det skal imidlertid tilføjes, at forarbejdningsaftaler ikke i sig selv anses for at være en hindring for markedsøkonomisk status, da de ikke nødvendigvis kan betragtes som et typisk kendetegn på statslig indgriben. Der blev taget højde for den statslige indgriben i transportomkostningerne ved at anvende de gældende transportpriser i referencelandet. Der blev ikke fundet beviser for, at energi- og elektricitetsomkostninger blev væsentligt fordrejet af statslig indgriben og ikke i tilstrækkelig grad afspejlede markedsværdien. I forhold til naturgas er energi- og elektricitetsomkostninger desuden ikke en væsentlig produktionsfaktor for urinstof.

Individuel behandling

- (35) EF-erhvervsgrenen gjorde indsigelse mod beslutningen om at indrømme individuel behandling for en af de ukrainske eksporterende producenter, da statens aktiepost i selskabet gav mulighed for betydelig statslig indgriben.
- (36) Den klagende EF-erhvervsgren fremlagde imidlertid ingen nye oplysninger eller beviser til støtte for påstanden om, at den statslige indgriben ville gøre det muligt at omgå de indførte foranstaltninger, og påstanden måtte således afvises. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne fra forordningen om midlertidig told (betragtning 132).

Salg under forarbejdningsaftaler

- (37) Som beskrevet i betragtning 133 til 135 i forordningen om midlertidig told havde tre ukrainske selskaber indgået forarbejdningsaftaler. I henhold til ukrainsk lovgivning forbliver leverandøren af råmaterialerne ejer af den færdige vare, og ejendomsretten overgår ikke til det selskab, der forarbejder råmaterialerne.
- (38) Det fremgik af undersøgelsen, at et af de selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk status, ikke i egen ret kunne anses for en eksporterende producent af den pågældende vare. Dette selskab havde i lang tid været forretningsmæssigt forbundet med et andet selskab i et tredjeland. Denne forbindelse betød, at det sidstnævnte selskab stort set var den eneste leverandør (og ejer gennem hele produktionsprocessen) af det vigtigste råmateriale, som var omfattet af en forarbejdningsaftale. Dette selskab deltog også aktivt i eksportsalget af den pågældende vare. Der var således tydelige tegn på, at forholdet mellem disse to selskaber var mere end et sædvanligt forhold mellem køber og sælger.
- (39) Da den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør ikke udviste samarbejdsvilje, var det ikke muligt at fastlægge, og slet ikke at efterprøve, de fulde fremstillingsomkostninger og den pris, der var betalt eller skulle betales ved eksportsalg. Det bør også bemærkes, at selv om der forelå visse oplysninger om eksportpriserne ved salg til den første uafhængige køber, kunne de ikke efterprøves og dermed ikke anvendes til at fastlægge dumpingmargenen. Uden samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne leverandør (og retmæssige ejer af både det vigtigste råmateriale og den færdige vare) kunne hverken den normale værdi eller eksportprisen for det pågældende ukrainske selskab fastslås med sikkerhed. Derfor kunne der ikke fastsættes en individuel dumpingmargen for dette selskab.
- (40) Hele eksportsalget for et andet ukrainsk selskab, der hverken blev indrømmet markedsøkonomisk eller individuel behandling, fandt sted under forarbejdningsaftaler. Da dets gasleverandør ikke udviste samarbejdsvilje, og

eksportpriserne ved salg til den første uafhængige køber ikke kunne efterprøves, blev priserne på disse transaktioner fastsat som beskrevet i betragtning 66 med henblik på at vurdere den landsdækkende dumpingmargin.

- (41) Endelig havde et tredje selskab foretaget en del af sit hjemmemarkeds- og eksportsalg på grundlag af forarbejdningsskiftaler. Heller ikke i dette tilfælde havde Kommissionen andet valg end at se bort fra det salg, der fandt sted under sådanne forarbejdningsskiftaler, da selskabets leverandører ikke udviste samarbejdsvilje, og priserne ved salg til den første uafhængige køber ikke kunne efterprøves. Alt andet salg på hjemmemarkedet var stadig repræsentativt, som fastlagt i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told.
- (42) To andre ukrainske selskaber, hvis salg også fandt sted på grundlag af forarbejdningsskiftaler, og hvis gasleverandører også nægtede at samarbejde, hævdede ikke desto mindre, at de indgivne salgsoplysninger var korrekte og pålidelige, og at de havde fremlagt tilstrækkelige beviser til, at disse transaktioner kunne tages med i betragtning ved fastsættelse af den normale værdi eller eksportprisen.
- (43) Under kontrolbesøget konstateredes det, at hverken de fakturerede priser eller betalingerne for urinstof var opført i disse selskabers regnskaber. Da gasleverandørerne, i hvis regnskaber disse oplysninger normalt burde være opført, ikke samarbejdede, og der ikke forelå nogen beviser for, at disse transaktioner rent faktisk var blevet betalt, kunne oplysningerne ikke efterprøves og derfor ikke godtages.

Normal værdi

i) Referenceland

- (44) Tre ukrainske eksporterende producenter hævdede, at deres normale værdi ikke skulle have været baseret på priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i et referenceland, men på hjemmemarkedssalget for en ukrainsk eksporterende producent, der var indrømmet markedsøkonomisk status.
- (45) Det er Kommissionens faste praksis, jf. artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen, kun at fastsætte den normale værdi på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, for producenter, der kan bevise, at de driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. For alle andre producenter i det samme land fastsættes den normale værdi på grundlag af artikel 2, stk. 7, litra a), dvs. på grundlag af prisen eller en beregnet værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, eller på ethvert andet rimeligt grundlag, som fastsat i artikel 2, stk. 7, litra a). Der er derfor ingen grund til at ændre de foreløbige undersøgelsesresultater i denne forbindelse.
- (46) Den belarussiske eksporterende producent, tre ukrainske eksporterende producenter, regeringerne i Belarus og Ukraine samt en importørsammenslutning gjorde indsigelse mod valget af USA som referenceland og hævdede,

at Litauen var et bedre egnet tredjeland med markedsøkonomi.

- (47) Disse parter påstod, at USA ikke var et egnet valg på grund af de høje gasomkostninger (hvilket ville føre til fordrejede urinstofpriser), forskellen i det økonomiske udviklingsniveau i forhold til Belarus og Ukraine og forskelle i markedsstørrelse. Et andet argument for ikke at anvende USA som et tredjeland med markedsøkonomi var, at kun en enkelt producent i USA udviste samarbejdsvilje. Det hævdedes endvidere, at Litauen var det mest egnede referenceland. Mængden af urinstof, der fremstilles i Litauen, hævdedes at være repræsentativt i forhold til mængden af urinstof, der udførtes fra Ukraine og Belarus til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det blev desuden påstået, at Litauen havde et åbent og konkurrencepræget marked uden importtold samt en tilsvarende adgang til naturgas og en tilsvarende produktionsproces som i Belarus og Ukraine. Parterne mente heller ikke, at det var relevant, at der kun var en urinstofproducent i Litauen, da Litauen og andre lande med kun en enkelt producent af den pågældende vare allerede er blevet anvendt i tidligere undersøgelser vedrørende varer, der tilhører samme varekategori.
- (48) Kommissionen gennemgik alle disse argumenter og drog følgende konklusioner:
- (49) På det amerikanske marked er der mere end ti producenter af urinstof sammenlignet med mindst fem producenter i Ukraine, mens der kun er en enkelt producent i Litauen. Selv om USA har indført antidumpingtold på importen af urinstof fra landene i det tidligere Sovjetunionen, er der en betydelig import af urinstof (over 1 mio. tons) fra en række andre tredjelande. Yderligere undersøgelser viste, at der ikke er nogen importtold på importen af urinstof i Litauen, men denne import er imidlertid meget lille. USA har et stort marked for urinstof (over 10 mio. tons om året), mens der stort set ikke eksisterer noget marked for urinstof i Litauen. Salget af urinstof på det litauiske marked var således minimalt i undersøgelsesperioden og fandt ifølge oplysninger fra den litauiske producent ikke sted i normal handel. Det konkluderedes derfor, at det amerikanske marked for urinstof er stærkt konkurrencepræget i modsætning til det litauiske marked. Endelig er hjemmemarkedssalget i USA, i modsætning til i Litauen, repræsentativt i forhold til eksporten fra Belarus og Ukraine til Fællesskabet.
- (50) Ovennævnte konklusioner bliver ikke ugyldige af, at der kun var en enkelt amerikansk producent, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse. Denne producents priser, som blev anvendt til at fastsætte den normale værdi, er rent faktisk betinget af ovennævnte konkurrenceforhold. Salgsmængderne for denne producent alene var endda repræsentative i forhold til den samlede mængde, der eksporterendes fra Belarus og Ukraine til Fællesskabet.

- (51) For at afgøre om adgangen til naturgas, som er det vigtigste råmateriale i produktionen af urinstof, var den samme, undersøgte Kommissionen urinstofproducenternes forsyningskilder. Det bekræftedes, at den amerikanske producent fik leveret naturgas fra mere end en leverandør, som det var tilfældet i Ukraine, mens den litauiske producent kun havde en enkelt leverandør og ingen andre mulige leverandører. Desuden er USA, ligesom Ukraine, både producent og importør af naturgas, mens Litauen ikke selv har nogen naturgasressourcer.
- (52) Kommissionen sammenlignede også produktionsprocessen i USA, Belarus og Ukraine og konkluderede, at den teknologi, som den amerikanske producent anvendte, var mindst lige så effektiv som den, der anvendtes af producenterne i Belarus og Ukraine.
- (53) Det hævdedes også, at Litauen burde anvendes som referenceland, da det var omfattet af den samme undersøgelse.
- (54) Det er rigtigt, at et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af den samme undersøgelse, anvendes, når det er relevant, jf. artikel 2, stk. 7, i grundforordningen, men af de årsager, der er nævnt ovenfor i betragtning 49 til 51, kunne Litauen ikke anses for et egnet referenceland i denne undersøgelse.
- (55) Som nævnt i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told blev der foretaget en justering af de høje naturgasomkostninger i USA i undersøgelsesperioden. De høje naturgasomkostninger skyldtes en særlig markedssituation i USA i undersøgelsesperioden. Denne justering bragte gasomkostningerne ned på et niveau, der kunne sammenlignes med niveauet for de andre selskaber, der samarbejdede i forbindelse med denne procedure.
- (56) EF-erhvervsgrenen støttede valget af USA som reference-land. Den hævdede imidlertid, at der kun var tale om mindre stigninger i gaspriserne i USA, og at der derfor ikke burde have været foretaget nogen justering i denne forbindelse. Det er korrekt, at den største stigning i gaspriserne først fandt sted i anden halvdel af 2000, dvs. efter undersøgelsesperioden, men det konstateredes imidlertid, at naturgasomkostningerne allerede i anden halvdel af undersøgelsesperioden var steget usædvanlig meget. Justeringen blev derfor anset for berettiget.
- (57) På denne baggrund konkluderes det, at USA er et egnet referenceland med markedsøkonomi, og at det blev valgt på et rimeligt grundlag. En normal værdi baseret på det hjemmemarkedssalg i USA, der fandt sted i normal handel, og som omfatter en rimelig fortjenstmargen, opfylder derfor fuldt ud kravene i artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.
- ii) *Normal værdi for selskaber, der er indrømmet markedsøkonomisk status*
- (58) Det ukrainske selskab, hvis salg næsten udelukkende fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, hævdede, at dets hjemmemarkedssalg burde lægges til grund for fastsættelsen af dets normale værdi. Selskabet foreslog, at Kommissionen alternativt gjorde brug af den normale værdi for en ukrainsk eksporterende producent, der var indrømmet markedsøkonomisk status, eller beregnede den normale værdi på grundlag af selskabets egne oplysninger.
- (59) Som følge af det manglende samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør konkluderedes det, at dette ukrainske selskab ikke i egen ret kunne anses for en eksporterende producent af urinstof (jf. betragtning 38 og 39). Derfor blev der ikke fastsat nogen normal værdi.
- (60) Som anført i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told undersøgte Kommissionen endvidere, om det var nødvendigt at justere andre omkostningsfaktorer, som f.eks. afskrivninger foretaget af den ukrainske eksporterende producent, for hvem den normale værdi var baseret på egne oplysninger.
- (61) En sammenligning viste, at der var visse forskelle mellem de afskrivningsomkostninger, der var indregnet i produktionsomkostningerne for de forskellige produktionsanlæg, som tilhørte den samarbejdsvillige producent i referencelandet, og de afskrivninger, som den ukrainske producent havde foretaget. Disse forskelle kan imidlertid skyldes en lang række faktorer og var under alle omstændigheder ikke så store, at det var nødvendigt at justere den ukrainske producents omkostninger. Desuden var den normale værdi for denne ukrainske producent baseret på hjemmemarkedssalget, og de eventuelle følgevirkninger af enhver omkostningsændring ville derfor kun have været ubetydelige. Der blev derfor ikke foretaget nogen justeringer.

Eksportpris

- (62) To selskaber i Ukraine, hvis eksportsalg fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, og som derfor ikke indgik i dumpingberegningerne, fremførte, at deres eksportpris burde beregnes på grundlag af det forarbejdningsgebyr, som deres eksportkunder betalte, og de gasomkostninger, som de selv eller en anden eksporterende producent i Ukraine betalte, samt en rimelig fortjeneste.
- (63) For et af selskaberne konkluderedes det som følge af det manglende samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør, at priserne på dets eksportsalg ikke kunne efterprøves, og at selskabet ikke i sig selv kunne anses for en eksporterende producent af urinstof (jf. betragtning 38 og 39). Derfor blev der ikke fastsat nogen individuel dumpingmargen for dette selskab.

- (64) Med hensyn til det andet selskab er den foreslåede metode ikke i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Formålet med denne artikel er ikke at give alternative metoder til at fastsætte eksportpriserne i tilfælde af manglende samarbejde, men derimod at tage højde for den indflydelse, som en importør i Fællesskabet, der er forretningsmæssigt forbundet eller knyttet til den eksporterende producent, har på eksportsalget. Den metode, der foreslås af de ukrainske selskaber, er i modsætning til grundforordningens artikel 2, stk. 9, ikke baseret på en salgspris til en uafhængig part. Den tager i stedet udgangspunkt i en produktionsomkostning, hvilket er en metode, der anvendes til at beregne normale værdier og ikke eksportpriser. Påstanden afvistes derfor.
- (65) Et tredje ukrainsk selskab, hvis eksportsalg også udelukkende fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, hævdede, at den gennemsnitlige eksportpris for andre ukrainske eksporterende producenter burde have været anvendt i stedet for de laveste eksportpriser.
- (66) Der var imidlertid ikke nogen grund til at antage, at den gennemsnitlige eksportpris for andre ukrainske eksporterende producenter var mere korrekt. I tilfælde af manglende samarbejdsvilje er det Kommissionens praksis at gøre brug af den vejede gennemsnitlige eksportpris for de transaktioner, der finder sted til de laveste eksportpriser, og som samtidig udgør en betydelig del af de eksportmængder, hvis priser kan efterprøves.

Sammenligning

- (67) To ukrainske selskaber og et belarussisk selskab anmodede Kommissionen om at give dem visse grundlæggende oplysninger, så de kunne gøre krav på naturlige sammenligningsfordele.
- (68) Da kun et enkelt amerikansk selskab samarbejdede i forbindelse med proceduren, var det ikke muligt at videregive oplysninger om selskabets produktion og salg uden at bryde reglerne om fortrolighed. Andre grundlæggende oplysninger (geografisk beliggenhed, adgang til råmaterialer osv.) er offentligt tilgængelige. Kommissionen har gennemgået de tilgængelige oplysninger og har på eget initiativ foretaget de nødvendige justeringer. Som nævnt var naturgasomkostningerne i USA i undersøgelsesperioden usædvanlig høje, og derfor blev det samarbejdsvillige amerikanske selskabs gasomkostninger justeret, så de kom ned på et niveau, der kunne sammenlignes med niveauet for de andre samarbejdsvillige selskaber.
- (69) Tre ukrainske selskaber og det belarussiske selskab gjorde indsigelse mod, at Kommissionen foretog en justering af eksportprisen for indenlandsk transport på grundlag af jernbanetarifferne i referencelandet. De frem-

førte, at de ukrainske eller de litauiske tariffer burde anvendes.

- (70) Jernbanetarifferne i Ukraine og Belarus, hvor de markedsøkonomiske principper endnu ikke er fremherskende, fastsættes af staten og kan derfor ikke anses for at afspejle de normale markedspriser. Det har længe været Kommissionens praksis at basere justeringer for denne type af indenlandsk transport i lande, der er omfattet af grundforordningens artikel 2, stk. 7, på efterprøvede oplysninger fra referencelandet, når sådanne foreligger. Da nogle af de pågældende ukrainske selskaber blev indrømmet markedsøkonomisk status, blev det også udtrykkeligt nævnt, at visse omkostningsfaktorer kunne blive justeret for at tilnærme dem til den normale markedsværdi. Der er derfor ingen grund til at ændre de foreløbige undersøgelsesresultater.
- (71) Det blev også hævdet, at der burde anvendes lavere tariffer, da de ukrainske eksporterende producenter anvendte deres egne togvogne til at forsende store vare-mængder og også stod for returnering af de tomme vogne.
- (72) Det fremgik af oplysninger fra producenten i referencelandet, at det var berettiget at foretage en justering for brug af egne vogne. Beregningerne ændredes derfor i overensstemmelse hermed.
- (73) De ukrainske og belarussiske selskaber hævdede, at justeringen for fysiske forskelle mellem urinstof i granulatform, der sælges på hjemmemarkedet i referencelandet, og urinstof i pilleform, der eksporteres af disse lande, burde have været baseret på prisforskelle på fællesskabsmarkedet.
- (74) Da formålet er at fastsætte en normal værdi for urinstof i pilleform på referencelandets marked, må justeringen imidlertid baseres på en prisforskel på dette marked. Justeringen blev derfor baseret på prisforskelle på det amerikanske marked. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at anvende fællesskabsmarkedet, da prisforskellen på dette marked højst sandsynligt ville være påvirket af dumpingimporten. Denne påstand blev derfor afvist.
- (75) To ukrainske selskaber og selskabet i Belarus anmodede også om en justering for forskelle i handelsled, da de angiveligt kun solgte til forhandlere.
- (76) De eksporterende producenter i Ukraine og Belarus eksporterede den pågældende vare til forhandlere. Den samarbejdsvillige producent i referencelandet solgte også varen til forhandlere. Producentens hjemmemarkedssalg i referencelandet fandt delvis sted til blandingsproducenter. En nøje gennemgang af funktioner og priser viste, at det ikke var berettiget at imødekomme påstanden.

3. Dumpingmargen for undersøgte selskaber

Anvendelse af artikel 18 i grundforordningen

- (77) Efter indførelsen af midlertidig told undersøgte Kommissionen yderligere, om de fragtomkostninger, som den litauiske eksporterende producent havde indberettet, men som importørerne havde betalt, var korrekte. Det konstateredes, at disse omkostninger var sat for højt, efter at have sammenlignet dem med oplysninger fra importører og offentligt tilgængelige priser for de samme ruter. Fragtomkostningerne er blevet revideret i overensstemmelse hermed, og der er gjort brug af de reelle omkostninger.
- (78) På baggrund af den estiske eksporterende producents bemærkninger om, at den justering af cif-værdien for det ikke-indberettede salg, der anvendtes til at fastlægge dumpingmargenen for dette salg i den foreløbige fase, var urimelig, undersøgte Kommissionen sagen nærmere og besluttede at revidere den anvendte metode. Den justering, der blev foretaget i den foreløbige fase, er trukket tilbage. Da selskabet ikke havde indgivet nogen pålidelige oplysninger, besluttede Kommissionen imidlertid at basere sine undersøgelsesresultater på oplysninger fra Eurostat, som er de mest pålidelige oplysninger, der foreligger.
- (79) Kommissionen foretog en foreløbig justering af den cif-værdi for den belarussiske eksporterende producent, der anvendtes til at beregne dumpingmargenen. Da denne justering var forkert, er den blevet trukket tilbage.

Dumpingmargener

- (80) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør de endelige dumpingmargener følgende:

Belarus

Alle selskaber: 67,3 %

Bulgarien

— Chimco AD: 90,3 %

— Andre selskaber: 90,3 %

Kroatien

— Petrokemija d.d.: 72,9 %

— Andre selskaber: 72,9 %

Estland

— JSC Nitrofert: 37,4 %

— Andre selskaber: 37,4 %

Libyen

— National Oil Corporation: 48,8 %

— Andre selskaber: 48,8 %

Litauen

— Joint Stock Company Achema, Jonava: 10,0 %

— Andre selskaber: 10,0 %

Rumænien

— S.C. Amonil SA, Slobozia: 20,1 %

— Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova: 40,7 %

— Sofert SA, Bacau: 25,2 %

— Andre selskaber: 40,7 %

Ukraine

— Cherkassy Azot, Cherkassy: 21,1 %

— DniproAzot, Dniprodzerzhinsk: 66,3 %

— Andre selskaber: 82,1 %

E. SKADE

1. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (81) En række interesserede parter gentog deres krav om, at de EF-producenter, som købte og importerede urinstof fra de lande, der er omfattet af denne procedure, skulle holdes uden for definitionen af EF-erhvervsgrenen.
- (82) Som nævnt i betragtning 156 i forordningen om midlertidig told var disse køb overvejende af beskeden omfang og tog sigte på at dække den utilstrækkelige produktion som følge af vedligeholdelsesarbejde. Det ene selskab, der foretog større køb, svarende til ca. 20 % af dets egenproduktionen i undersøgelsesperioden, gjorde det for at supplere sit vareudvalg. Undersøgelsen viste, at dette selskab hovedsagelig er producent og ikke importør af urinstof, og der er således ingen gyldige grunde til at holde det uden for definitionen af EF-erhvervsgrenen. Dette ville under alle omstændigheder hverken have haft nogen væsentlig indflydelse på undersøgelsesresultaterne eller på størrelsen af den indførte told.
- (83) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 157 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

2. Forbruget i Fællesskabet

- (84) I mangel af nye oplysninger bekræftes undersøgelsesresultaterne vedrørende forbruget i Fællesskabet i betragtning 158 og 159 i forordningen om midlertidig told.

3. Importen fra de pågældende lande

Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

(85) Det hævdedes, at importen af urinstof med oprindelse i Rumænien ikke skulle kumuleres med importen fra de andre lande, der er omfattet af proceduren. Påstanden var begrundet med, at importmængderne og markedsandelene udviklede sig forskelligt i den betragtede periode.

(86) I betragtning 162 i forordningen om midlertidig told blev det fastslået, at:

- importen fra alle de pågældende lande var betydelig og lå et godt stykke over de tærskler, der er fastlagt i artikel 5, stk. 7, i grundforordningen
- de konstaterede dumpingmargener alle var over de minimis, og at alle de eksporterende producenter underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser
- priserne på både importeret og EF-produceret urinstof faldt betydeligt i den betragtede periode.

(87) Mængden af urinstof, der importeredes fra Rumænien, fulgte udviklingen i priserne på urinstof på fællesskabsmarkedet, dvs. at der var en vis forbindelse mellem priserne på og mængden af importen fra Rumænien i den betragtede periode. I 1999, hvor priserne var lavest, var der næsten ingen import fra Rumænien. Dette viser, at der er prisgennemsigtighed på Fællesskabets urinstofmarked. Det viser også, at de rumænske eksportører trækker sig tilbage fra et marked, når priserne kommer for langt ned. Det delvise genopsving i priserne mellem 1999 og undersøgelsesperioden (betragtning 164 i forordningen om midlertidig told) betød imidlertid, at den rumænske import steg betydeligt og nåede op på en markedsandel på 2,3 % i undersøgelsesperioden. Rumænien var den fjerdestørste eksportør til Fællesskabet blandt de pågældende lande i undersøgelsesperioden.

(88) Denne importudvikling gjaldt ikke kun for Rumænien. Importen fra en række af de pågældende lande fulgte også et bemærkelsesværdigt ens mønster med faldende import mellem 1996 og 1999 og derefter en stærk tilbagevenden til fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden. Dette skal ses på baggrund af, at den samlede importmængde fra de pågældende lande steg hvert år i den betragtede periode. Det eneste, der ændrede sig, var fordelingen af denne import mellem de pågældende lande og priserne herpå. Dette er endnu et bevis på konkurrence mellem de importerede varer og er ikke en grund til ikke at kumulere importen fra Rumænien eller nogen af de andre pågældende lande.

(89) Af ovennævnte årsager konkluderes det, at kriterierne i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen er opfyldt. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 162 i forordningen om midlertidig told.

Importens mængde, markedsandel og priser

(90) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater om mængden og priserne på importen fra de pågældende lande.

Underbud

(91) I den foreløbige fase blev underbuddet beregnet ved at sammenligne eksportørernes priser, Fællesskabets grænse, ab kaj, leveret fortoldet (DEQ), med EF-producenternes kontrollerede priser ab fabrik. Sammenligningen skete henholdsvis mellem varer i pilleform, varer i granulatform, varer i løs vægt og varer i sække.

(92) Flere parter, herunder en række af de eksporterende producenter, hævdede, at de priser for EF-producenterne, der anvendtes til at beregne underbuddet, burde være den vejede gennemsnitlige pris for EF-erhvervsgrenen og ikke priserne for de individuelle producenter. Det hævdedes, at sidstnævnte metode kunstigt øger marginen gennem nulsatsning for EF-producenterne.

(93) For det første skal det bemærkes, at underbuds- og prissammenligningen er en skadesindikator, som ifølge artikel 3, stk. 3, i grundforordningen tager sigte på at undersøge, »om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt«.

(94) Det er sandt, at det ikke var hele importen fra de pågældende lande, der underbød priserne for de forskellige EF-producenter. En betydelig del af eksportsalget fandt imidlertid sted til priser, der lå under EF-erhvervsgrenens. Det skal også bemærkes, at urinstofmarkedet i Fællesskabet både er meget gennemsigtigt og følsomt over for prisændringer.

(95) Efter en yderligere undersøgelse konstateredes det for de pågældende lande, at andelen af importen pr. selskab, der underbød EF-erhvervsgrenens priser, var på mellem 0 % og 56 %, med et samlet gennemsnit for hele importen på 46 %. Underbuddet nåede helt op på 17 %. Nulsatsning blev ikke anvendt for denne sammenligning. På grund af problemer med samarbejdet fra den eksporterende producent i Belarus (betragtning 113 i forordningen om midlertidig told) og Estland (betragtning 58 i forordningen om midlertidig told) var det ikke muligt at foretage denne prissammenligning for disse selskaber. Der er imidlertid ingen grund til at antage, at resultaterne ville have været anderledes for deres vedkommende.

- (96) Det skal endvidere bemærkes, at EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i undersøgelsesperioden (betragtning 175 i forordningen om midlertidig told), dvs. at EF-erhvervsgrenens priser var trykket. Selv for det ene selskab, der ikke underbød EF-erhvervsgrenens priser, konstateredes et målprisunderbud.
- (97) Det konstateres derfor endeligt, at der både forekom et betydeligt prisunderbud fra de eksporterende producenter i de pågældende lande og et pristryk på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden.
- (98) Der blev fremsat en række påstande vedrørende beregningen af skadestærsklen. Disse påstande gennemgås i betragtning 114 til 116 og 121 til 123. Det bekræftes imidlertid, at når der blev indrømmet justeringer, blev disse også taget i betragtning med henblik på at beregne underbuddet.
- (102) Desuden faldt EF-erhvervsgrenens eksportsalg med 337 000 tons i den betragtede periode, mens dens salg på fællesskabsmarkedet steg med 172 000 tons. I den vanskelige eksportsituation var EF-erhvervsgrenen således i stand til at omlægge halvdelen af det mistede eksportsalg til fællesskabsmarkedet.
- (103) Samtidig steg forbruget i Fællesskabet med 1,25 mio. tons, den billige dumpingimport steg med 867 000 tons (betragtning 163 i forordningen om midlertidig told), og EF-erhvervsgrenen mistede 10,3 % af fællesskabsmarkedet (betragtning 173 i forordningen om midlertidig told). EF-erhvervsgrenens manglende evne til at drage fordel af det voksende hjemmemarkedssalg, da eksportsalget faldt, er ikke årsagen til skaden, men snarere et bevis på den skade, der forårsagedes af dumpingimporten.
- (104) Overforsyningen og det tabte eksportsalg kunne således kun påvirke EF-erhvervsgrenen (i form af et begrænset tab af stordriftsfordele), fordi dumpingimporten forhindrede den i at drage fuld fordel af det voksende marked i Fællesskabet. Derfor konkluderes det, at hverken følgevirkningerne af EF-erhvervsgrenens faldende eksportsalg eller den påståede overforsyning var tilstrækkelige til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. Konklusionerne i betragtning 197 og 198 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (99) Efter en yderligere kontrol af to EF-producenter ændredes nogle af skadesindikatorerne i absolutte tal. Disse ændringer var imidlertid hverken tilstrækkelige til at påvirke udviklingen i skadesindikatorerne nævneværdigt i den betragtede periode eller til at ændre de foreløbige konklusioner. På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (100) Flere interesserede parter gentog deres påstand om, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, ikke skyldtes dumpingimporten, men snarere overforsyningen af urinstof på verdensmarkedet. Denne påstand er knyttet til nogle af parternes påstand om, at den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, skete som følge af faldet i dens eksportsalg, hvilket påvirkede dens salg på fællesskabsmarkedet.
- (101) I denne forbindelse bør det bemærkes, at vurderingen af EF-erhvervsgrenens situation var baseret på oplysninger om salget af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet. Derfor er de eventuelle negative følgevirkninger af det mindske eksportsalg ikke medtaget i ovennævnte skadesanalyse.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Importører/forhandlere

- (105) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger fra de samarbejdsvillige importører efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. En importørsammenslutning fastholdt imidlertid, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke var i urinstofimportørernes interesse, og at en blomstrende landbrugssektor var vigtig for dem.
- (106) Som anført i betragtning 206 i forordningen om midlertidig told vil der stadig være behov for at importere urinstof. Selv hvis tolden overvæltet helt på næste led, vil det i værste fald kun medføre en stigning på 0,6 % i landbrugernes omkostninger. Selv om en sådan stigning kan føre til, at landbrugerne ændrer deres indkøb af urinstof, er det ikke en tilstrækkelig grund til at stille spørgsmålstegn ved konklusionerne i betragtning 206 i forordningen om midlertidig told.

2. Brugere

Landbrugere

- (107) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger fra landbrugsorganisationerne i Det Forenede Kongerige, Italien, Spanien og Østrig efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Ingen af parterne gjorde indsigelse mod den foreløbige konklusion om, at tolden i værste fald ville føre til en stigning på 0,6 % i landbrugernes omkostninger. De protesterede imidlertid imod indførelsen af foranstaltninger og konklusionen om, at pristigningerne ikke ville blive overvæltet helt på næste led.
- (108) Efter et kontrolbesøg hos et landbrugskooperativ bekræftedes konklusionen om de foreslåede foranstaltningers følgevirkninger for omkostningerne. Konklusionen om, at foranstaltningernes virkninger ikke vil blive overvæltet helt på næste led, er baseret på erfaringer fra en lang række antidumpingprocedurer. Der er ikke nogen beviser for, at dette ikke vil være tilfældet i denne procedure.
- (109) Selv om det bekræftes, at landbrugerne er i en vanskelig situation, kan det ikke konkluderes, at tolden vil få sådanne virkninger, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger.

Industrielle brugere

- (110) Der blev ikke modtaget skriftlige bemærkninger direkte fra nogen af de samarbejdsvillige industrielle brugere af urinstof. Dette tyder på, at foranstaltningerne ikke vil få særligt store virkninger for disse brugere.
- (111) En industriel bruger, der også importerer og sælger urinstof, indgav bemærkninger via en importørsammenslutning. Dette selskab anførte, at indførelsen af foranstaltninger vil kunne tvinge det til at lukke sit produktionsanlæg med deraf følgende tab af op til 380 arbejdspladser. Denne påstand afvises imidlertid, da den ikke blev fremført direkte af selskabet, og der ikke er fremlagt nogen dokumentation herfor.

3. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (112) I mangel af nye oplysninger om Fællesskabets interesser bekræftes konklusionerne i betragtning 219 i forordningen om midlertidig told.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (113) I den foreløbige fase blev målprisunderbuddet beregnet ved at sammenligne eksportørernes priser, Fællesskabets grænse, ab kaj, leveret fortoldet (DEQ), med EF-producenternes kontrollerede målpriser ab fabrik. Priserne er sammenlignet for hvert selskab, henholdsvis for varer i pilleform, varer i granulatform, varer i løs vægt og varer i sække.
- (114) Mange eksporterende producenter påstod, at den justering, der var foretaget for losningsomkostninger for at beregne eksportørernes priser, var utilstrækkelig. Det hævdedes også, at der burde medtages en margin for importører (navnlig forhandlere) på linje med andre nyligt afgjorte sager vedrørende gødningsskifter.
- (115) Kommissionen har modtaget yderligere dokumentation for de faktiske losningsomkostninger fra en række forskellige kilder, bl.a. de eksporterende producenter, EF-erhvervsgrenen og uafhængige importører. Losningsomkostningerne er blevet justeret på grundlag af disse oplysninger.
- (116) Anmodningen om en justering for importørernes margin blev behandlet ud fra omstændighederne i denne særlige undersøgelse. Det konstateredes, at eksporterende producenter solgte urinstof på fællesskabsmarkedet gennem en række kanaler, herunder direkte til den endelige bruger. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at priserne varierede for de forskellige kanaler. Det konstateredes derimod, at salgspriserne i almindelighed ikke afhang af kundetypen. Der blev heller ikke konstateret væsentlige forskelle mellem de salgskanaler, som henholdsvis EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter anvendte. Derfor blev anmodningen om en justering for importørernes margin afvist.
- (117) Flere parter, herunder hovedparten af de eksporterende producenter, hævdede, at de priser for EF-producenterne, der anvendtes til at beregne målprisunderbuddet, burde være den vejede gennemsnitlige pris for EF-erhvervsgrenen og ikke priserne for de individuelle producenter. Det hævdedes, at den anvendte metode kunstigt øger marginen ved at udelukke negative målprisunderbud for de individuelle EF-producenter. Det blev desuden hævdet, at det var i strid med en afgørelse, som WTO traf for nylig⁽¹⁾, at basere antidumpingtolden på en beregningsmetode, der fører til nulsatsning.

⁽¹⁾ »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld fra Indien« — AB-2000-13 — Appellorganets rapport af 1. marts 2001.

- (118) Det skal bemærkes, at formålet med at beregne målprisunderbuddet er at fastlægge det reelle omfang af den skade, som dumpingimporten har påført EF-erhvervsgrenen. For at prissammenligningen kan give et sandt billede, bør den afspejle den økonomiske virkelighed. Undersøgelsen viste, at der på fællesskabsmarkedet er konkurrence mellem hver enkelt eksporterende producent og hver enkelt individuel producent, der indgår i EF-erhvervsgrenen. I den forbindelse skal det bl.a. bemærkes, at der er store prismæssige og geografiske forskelle mellem EF-producenterne. Derfor bør omfanget af den dumping, som en eksporterende producent måtte have foretaget med deraf følgende skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen, vurderes ud fra den reelle markedssituation samt specifikke og kontrollerede oplysninger for hvert selskab.
- (119) En sammenligning af priserne for hvert selskab giver en præcis vurdering af det fulde omfang af dumpingens skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen og øger ikke kunstigt målprisunderbudsniveauet i dette tilfælde. Derfor afvises denne påstand.
- (120) EF-erhvervsgrenen hævdede, at noget af det urinstof, der indførtes i Fællesskabet, rent faktisk var »store« piller, som skulle behandles som en anden type urinstof. Det hævdedes endvidere, at denne type burde sammenlignes med prisen på de »store« piller, der fremstilles i Fællesskabet, for at kunne beregne målprisunderbuddet.
- (121) Det konstateredes, at piller med stor diameter, eller »store« piller, rent faktisk produceredes af EF-erhvervsgrenen og eksporteredes til Fællesskabet fra nogle af de pågældende lande. Den eneste forskel i forhold til standardpiller er imidlertid deres store diameter. Der er heller ingen dokumentation for, at produktionsomkostningerne er større, eller at »store« piller solgtes til en højere pris i undersøgelsesperioden. Derfor konkluderes det, at der ikke er nogen grund til at anse »store« piller for en anden varetype.
- (122) Nogle af de eksporterende producenter gentog deres krav om en justering for kvaliteten af deres vare. Der blev imidlertid ikke fremlagt nogen dokumentation herfor. Det var heller ikke opfattelsen på markedet, at der var problemer med kvaliteten af rumænsk urinstof. Kravet afvises derfor.
- (123) Det skal bemærkes, at der for at beregne den ikke-skadevoldende pris i den foreløbige fase blev gjort brug af en fortjenstmargen på 8 % af omkostningerne og ikke på 8 % af omsætningen som anført i betragtning 222 i forordningen om midlertidig told. Visse samarbejdsvil-
- lige parter fremførte, at fortjenstmargenen burde begrænses til 5 %, som det var tilfældet i tidligere antidumpingprocedurer vedrørende nitratholdige gødningstoffer samt i proceduren vedrørende urinstof fra Rusland ⁽¹⁾. EF-erhvervsgrenen gentog sin påstand om, at en fortjenstmargen på 15 % afkast af investeret kapital ville være mere passende.
- (124) Det bekræftes, at den pågældende fortjenstmargen i denne procedure er fastlagt på grundlag af en vurdering af den fortjenstmargen, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forvente under normale konkurrencevilkår uden dumpingimport. Den er derfor baseret på en vurdering af de faktiske oplysninger i denne sag og ikke i andre procedurer vedrørende andre varer og/eller andre undersøgelsesperioder.
- (125) Kravet om at basere rentabiliteten på afkastet af investeret kapital afvises af de årsager, der er anført i betragtning 223 i forordningen om midlertidig told.
- (126) På baggrund af ovenstående, og da der ikke foreligger nogen dokumentation for, at det ikke er korrekt at fastsætte en fortjenstmargen på 8 %, bekræftes konklusionerne i betragtning 221 til 227 i forordningen om midlertidig told.
- (127) Endelig blev de oplysninger, der var modtaget og kontrolleret efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, herunder kontrollerede oplysninger fra to andre EF-producenter, også medtaget i beregningerne, når det var relevant.

2. Toldens form og størrelse

- (128) På baggrund af ovenstående finder Kommissionen, at der i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør indføres en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine, som bør svare til de konstaterede skades- eller dumpingmargener, alt efter hvilken der er lavest.
- (129) Resttolden for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter fastsættes på grundlag af den højeste toldsats, der var konstateret for de samarbejdsvillige eksportører i hvert land.
- (130) En af de eksporterende producenter hævdede, at tolden for at kunne være på linje med en tidligere procedure burde indføres i form af en mindsteimportpris, som det var tilfældet for urinstof fra Rusland.
- (131) For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet konstateret i tidligere procedurer vedrørende samme generelle varekategori, dvs. gødningstoffer, indføres den endelige told i form af et særligt beløb pr. ton, jf. betragtning 231 i forordningen om midlertidig told. Påstanden afvises derfor.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 901/2001 af 7. maj 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Rusland (EFT L 127 af 9.5.2001, s. 11).

(132) På grundlag af ovenstående fastsættes den endelige told til følgende:

Land	Selskab	Grundlag for antidumpingtold (%)	Endelig told (EUR pr. ton)
Belarus	Samlet landsdækkende margen	8,0	7,81
Bulgarien	Chimco AD	24,2	21,43
	Andre selskaber	24,2	21,43
Kroatien	Petrokemija d.d.	9,4	9,01
	Andre selskaber	9,4	9,01
Estland	JSC Nitrofert	11,4	11,45
	Andre selskaber	11,4	11,45
Libyen	National Oil Corporation	12,5	11,55
	Andre selskaber	12,5	11,55
Litauen	Joint Stock Company Achema	10,0	10,05
	Andre selskaber	10,0	10,05
Rumænien	S.C. Amonil SA, Slobozia	6,7	7,20
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	5,7	6,18
	Sofert SA, Bacau	7,6	8,01
	Andre selskaber	7,6	8,01
Ukraine	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	18,7	16,27
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk	9,2	8,85
	Andre selskaber	19,5	16,84

(133) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder således (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land, som er fremstillet af de nævnte selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(134) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg om nødvendigt ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

⁽¹⁾ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 Generaldirektoratet for Handel
 TERV 00/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel.

3. Opkrævning af midlertidig told

- (135) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed med niveauet for den midlertidige told, endeligt.

4. Tilsagn

- (136) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger afgav eksporterende producenter i Belarus, Kroatien, Libyen, Rumænien og Ukraine pristilsagn i henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. De eksporterende producenter i Estland og Litauen fornyede de tilsagn, som de allerede havde afgivet i den foreløbige fase, men som var blevet afvist af de årsager, der er anført i betragtning 236 og 237 i forordningen om midlertidig told.
- (137) Kommissionen havde allerede godtaget et tilsagn fra den bulgarske eksporterende producent i den foreløbige fase af denne procedure (se betragtning 236 i forordningen om midlertidig told). Som nævnt i betragtning 128 indvirkede de nye oplysninger, der blev medtaget i beregningen af den endelige skademargen, på den konstaterede skadestærskel. Mindsteprisen i tilsagnet blev derfor justeret i overensstemmelse hermed.
- (138) Efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater gjorde den klagende EF-erhvervsgren indsigelse mod Kommissionens beslutning om at godtage et tilsagn fra den bulgarske eksporterende producent. Den fremførte i denne forbindelse, at det pågældende selskab var forretningsmæssigt forbundet med — eller havde tætte tekniske og industrielle forbindelser til — andre eksportører og/eller producenter af nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof, i Bulgarien, Belarus og Ukraine, hvilket gav store muligheder for kompensationsaftaler. Endvidere satte EF-erhvervsgrenen spørgsmålstegn ved denne eksporterende producents evne til at opfylde forpligtelserne i et tilsagn.
- (139) EF-erhvervsgrenen hævdede, at tilsagn, og således også mindstepriser, i almindelighed ikke er en hensigtsmæssig foranstaltning i forbindelse med nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof.
- (140) Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenen ikke kunne fremlægge tilstrækkelig dokumentation for sine påstande vedrørende den eksporterende producent i Bulgarien. Desuden blev disse påstande ikke bekræftet af Kommissionens undersøgelse, og de måtte derfor afvises. Hvad angår tilsagnets hensigtsmæssighed skal det bemærkes, at en vurdering heraf hovedsageligt koncentrerer om selskabets specifikke situation. Det konstateredes således, at det pågældende selskab udelukkende fremstiller og eksporterer urinstof, og at det højst sandsynligt vil være muligt at overvåge tilsagnet effektivt i dette tilfælde.
- (141) Hvis tilsagnet formodes misligholdt, misligholdes eller trækkes tilbage, kan der under alle omstændigheder indføres antidumpingtold i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 9 og 10.
- (142) Kommissionen gennemgik også alle de andre afgivne tilsagn og konstaterede, at der navnlig var to forhold, der gjorde, at disse tilsagn ikke kunne godtages:
- (143) De eksporterende producenter i Litauen, Rumænien, Kroatien, Ukraine og Libyen producerer forskellige typer af gødningsstoffer og/eller andre kemiske produkter, som de tidligere konsekvent har eksporteret til de samme kunder (navnlig forhandlere) i Fællesskabet. Denne praksis indebærer en stor risiko for krydskompensation, dvs. at prisen i et tilsagn formelt overholdes, men at priserne for andre varer, der ikke er omfattet af tilsagnet, sænkes. Dette gør forpligtelsen til at overholde en mindstepris for urinstof nem at omgå og meget vanskelig at overvåge effektivt.

- (144) Desuden påstod visse producenter (Estland, Ukraine og Belarus), at de hverken kunne kontrollere eller have noget kendskab til bestemmelsesstedet og/eller salgsbetingelserne for deres eksport af urinstof, selv om det klart fremgik af de officielle statistikker, at varen var eksporteret til Fællesskabet i store mængder i undersøgelsesperioden. Som nævnt indgav disse selskaber ikke tilstrækkelige oplysninger herom, og Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at fastsætte eksportprisen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. Desuden udviste visse eksporterende producenter (Libyen, Estland) ikke tilstrækkelig samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. På denne baggrund fandt Kommissionen, at risikoen ved at godtage et tilsagn var uforholdsmæssig stor, og at der ikke var tilfredsstillende garantier for en passende overvågning.
- (145) Af ovenstående grunde konkluderede Kommissionen, at ingen af de tilsagn, der var afgivet efter meddelelsen om de endelige undersøgelsesresultater, kunne godtages.
- (146) De interesserede parter blev underrettet herom, og de pågældende eksporterende producenter fik nærmere besked om, hvorfor deres tilsagn ikke kunne godtages. Det Rådgivende Udvalg er blevet hørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af urinstof, også i vandig opløsning, henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 anførte vare:

Oprindelsesland	Produceret af	Endelig antidumpingtold (EUR/t)	Taric-tillægskode
Belarus	Alle selskaber	7,81	—
Bulgarien	Alle selskaber	21,43	A999
Kroatien	Alle selskaber	9,01	—
Estland	Alle selskaber	11,45	—
Libyen	Alle selskaber	11,55	—
Litauen	Alle selskaber	10,05	—
Rumænien	S.C. Amonil SA, Slobozia	7,20	A264
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	6,18	A265
	Sofert SA, Bacau	8,01	A266
	Alle andre selskaber	8,01	A999
Ukraine	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	16,27	A268
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk	8,85	A269
	Alle andre selskaber	16,84	A999

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. Importerede varer undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at de er fremstillet og direkte eksporteret (dvs. faktureret og sendt) til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, der handler som importør, af det selskab, som er anført herunder, og hvis tilsagn er godtaget af Kommissionen, når denne import er i overensstemmelse med stk. 2.

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Bulgarien	Chimco AD, Shose za Mesdra, 3037 Vratza	A272

2. a) Toldfritagelsen er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der er udstedt af det i stk. 1 anførte selskab, samtidig med angivelsen om overgang til fri omsætning i henhold til et tilsagn.
- b) Tilsagnsfakturaen skal overholde kravene til sådanne fakturaer, som er fastsat i de af Kommissionen godtagne tilsagn, og som for de vigtigste elementers vedkommende er anført i bilaget til denne forordning.
- c) Toldfritagelsen er yderligere betinget af, at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.
3. Importerede varer, der ledsages af en tilsagnsfaktura, skal angives under Taric-tillægskoden, der er anført i stk. 1.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1497/2001 opkræves endeligt med den toldsats, der blev endeligt indført på importen af urinstof, også i vandig opløsning, henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 993/2001 (EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1).

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af handelsfakturaer for selskabets salg til Fællesskabet af urinstof, der er omfattet tilsagnet.

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA FOR VARER, DER ER OMFATTET AF ET TILSAGN«
2. Navnet på det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab, der udsteder handelsfakturaen
3. Handelsfakturaens nummer
4. Handelsfakturaens udstedelsesdato
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal toldangives ved Fællesskabets grænse
6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - varekodenummeret
 - en beskrivelse af de varer, der svarer til varekodenummeret (dvs. »nr. 1 urinstof i løs vægt«, »nr. 2 urinstof i sække«)
 - selskabets eventuelle varekodenummer
 - KN-kode
 - mængde (i tons)
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. ton
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag
8. Navnet på det selskab, der handler som importør, og til hvilket fakturaen er udstedt direkte af selskabet
9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget fra [selskabets navn] til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved forordning (EF) nr. 1497/2001. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«